

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 389

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 iunie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
81. — Ordin al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor privind aprobarea Normelor metodologice de efectuare a notificărilor și de soluționare a cererilor de autorizare a efectuării unor transferuri de fonduri	2–9
686. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 398/2013 pentru înființarea comisiilor consultative ale Ministerului Sănătății	10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 10 din 22 aprilie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	11–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

OFICIUL NAȚIONAL DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR

ORDIN

privind aprobarea Normelor metodologice de efectuare a notificărilor și de soluționare a cererilor de autorizare a efectuării unor transferuri de fonduri

Având în vedere:

— Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010, cu modificările și completările ulterioare;

— Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC, cu modificările și completările ulterioare;

— Decizia Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor nr. 777 din 12 mai 2015*) pentru aprobarea Normelor metodologice de efectuare a notificărilor și de soluționare a cererilor de autorizare a efectuării unor tranzacții financiare,

în temeiul:

— prevederilor art. 26 alin. (6) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare;

— prevederilor art. 7 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.599/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată prin Legea nr. 60/2011,

președintele Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de efectuare a notificărilor și de soluționare a cererilor de autorizare a efectuării unor transferuri de fonduri, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Începând cu data publicării prezentului ordin, orice dispoziții contrare se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor,

Necolae Plăiașu

București, 19 mai 2015.

Nr. 81.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de efectuare a notificărilor și de soluționare a cererilor de autorizare a efectuării unor transferuri de fonduri

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice sunt elaborate în conformitate cu prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată prin Legea nr. 60/2011, și reglementează modul de aplicare a restricțiilor privind anumite transferuri de fonduri și servicii financiare pentru care Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul nr. 267/2012*, stabilește obligația notificării sau autorizării prealabile, în condițiile pe care autoritatea competentă le consideră adecvate.

Art. 2. — În sensul prezentelor norme metodologice, următorii termeni sunt definiți după cum urmează:

a) *restricții privind anumite transferuri de fonduri și servicii financiare, adoptate în scopul prevenirii proliferării nucleare* — conform dispozițiilor art. 2 lit. g¹) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare;

b) *prestator de servicii de plată* — conform dispozițiilor art. 2 pct. 5 din Regulamentul (CE) nr. 1.781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri;

c) *transfer de fonduri* — conform dispozițiilor art. 1 lit. t) din Regulamentul nr. 267/2012;

d) *fonduri* — conform dispozițiilor art. 1 lit. l) din Regulamentul nr. 267/2012;

e) *plătitor* — conform dispozițiilor art. 2 pct. 3 din Regulamentul (CE) nr. 1.781/2006;

f) *beneficiar* — conform dispozițiilor art. 2 pct. 4 din Regulamentul (CE) nr. 1.781/2006;

g) *persoană, entitate sau organism iranian* — conform definiției prevăzute în Regulamentul nr. 267/2012. Sintagma „orice persoană fizică care se află în Iran sau are reședința în Iran”, prevăzută la art. 1 lit. o) pct. (ii) din Regulamentul nr. 267/2012, include orice persoană fizică care se află în Iran sau locuiește, temporar sau permanent, în Iran. Deținerea unui

*) Decizia Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor nr. 777/2015 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

document care atestă domiciliu/reședința temporară în România nu exclude menținerea reședinței/domiciliului în Iran.

În cadrul operațiunilor care intră sub incidența Regulamentului nr. 267/2012, în vederea determinării dacă o persoană, entitate sau organism poate fi considerat că se încadrează în definiția de mai sus, persoanele fizice completează o declarație pe proprie răspundere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1;

h) *notificare prealabilă* — documentul prin care Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, denumit în continuare *Oficiul*, este înștiințat în prealabil, în scris, cu privire la efectuarea unui transfer de fonduri, pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește această obligație;

i) *cerere de autorizare* — documentul prin care se solicită Oficiului autorizarea prealabilă privind efectuarea unui transfer de fonduri, pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește această obligație;

j) *autorizare prealabilă* — procedura prin care Oficiul prezintă acordul cu privire la efectuarea unui transfer de fonduri, pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește această obligație;

k) *tranzacții care par să aibă legătură între ele* — conform dispozițiilor art. 30b alin. (2) din Regulamentul nr. 267/2012;

l) *stat terț* — orice stat care nu intră sub incidența prevederilor din Regulamentul nr. 267/2012.

CAPITOLUL II

Restricții privind transferurile de fonduri și servicii financiare, adoptate în scopul prevenirii proliferării nucleare

Art. 3. — Autoritatea competentă să primească notificări, să primească și să soluționeze cereri de autorizare prealabilă a efectuării unor transferuri de fonduri, pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 30, 30a și 30b din Regulamentul nr. 267/2012, este Oficiul.

Art. 4. — Notificarea prealabilă a transferurilor de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația notificării se face cu cel puțin o zi lucrătoare înainte de efectuarea transferului.

Art. 5. — (1) Notificarea privind transferul de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația notificării prealabile se întocmește în limba română, în dublu exemplar, în format tipărit, pe suport hârtie, fiind completată, semnată și stampilată de reprezentantul legal al prestatorului de servicii de plată sau de persoana împuternicită de acesta ori de plătitorul sau beneficiarul transferului, după caz, sau se efectuează prin mijloace electronice, în forma stabilită de Oficiu, conform anexei nr. 2.

(2) Prestatorii de servicii de plată pot împuternici alte persoane să notifice Oficiul, în numele lor, cu privire la efectuarea unor transferuri de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația notificării prealabile.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), acordarea unei împuterniciri de către prestatorul de servicii de plată altei persoane nu îl exonerează pe acesta de îndeplinirea obligațiilor legale stabilite de reglementările europene și naționale.

(4) Formularul de împuternicire a altei persoane pentru notificarea prealabilă a Oficiului în numele prestatorului de servicii de plată este prevăzut în anexa nr. 3.

(5) Notificarea prealabilă a transferurilor de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația notificării este însoțită de contract sau alt document în baza căruia se efectuează transferul de fonduri.

Art. 6. — (1) Notificarea prealabilă a transferurilor de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește această obligație se depune, în format tipărit, în dublu exemplar, direct la sediul Oficiului.

(2) Instituțiile de credit și sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine pot transmite notificările prealabile în format electronic, prin rețeaua de comunicație interbancară, conform protocoalelor încheiate cu Oficiul.

Art. 7. — Oficiul confirmă primirea notificării prealabile astfel:

a) eliberează pe loc emitentului exemplarul al doilea al notificării prealabile cu număr de înregistrare de primire la Oficiu;

b) electronic, prin transmiterea unui mesaj electronic de confirmare, pentru situația prevăzută la art. 6 alin. (2).

Art. 8. — (1) Cererea de autorizare prealabilă se întocmește conform formularului-tip prevăzut în anexa nr. 4A.

(2) Condițiile de nulitate a autorizării, obligațiile speciale ale persoanei care solicită și primește autorizarea, situațiile de exonerare sunt stipulate în anexa nr. 4B, care constituie pagina a doua a formularului prevăzut la alin. (1).

(3) Prestatorii de servicii de plată pot împuternici alte persoane să adreseze Oficiului, în numele lor, cererea de autorizare prealabilă pentru efectuarea unor transferuri de fonduri pentru care Regulamentul (UE) nr. 267/2012 stabilește această obligație.

(4) Formularul de împuternicire a altei persoane pentru transmiterea la Oficiu a cererii de autorizare prealabilă în numele prestatorului de servicii de plată este prevăzut în anexa nr. 5.

Art. 9. — (1) Cererea de autorizare prealabilă a transferurilor de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația autorizării prealabile se întocmește în limba română, în dublu exemplar, în format tipărit, pe suport hârtie, conform formularului-tip, fiind completată, semnată și stampilată de reprezentantul legal al prestatorului de servicii de plată sau de persoana împuternicită de acesta ori de plătitorul sau beneficiarul transferului, după caz.

(2) Cererea de autorizare prealabilă a transferurilor de fonduri pentru care Regulamentul (UE) nr. 267/2012 stabilește obligația autorizării prealabile se depune direct la registratura Oficiului, fiind însoțită de documentele necesare în vederea susținerii acesteia.

(3) În funcție de tipul și scopul transferului de fonduri, prestatorul de servicii de plată sau persoana împuternicită de acesta ori plătitorul sau beneficiarul transferului, după caz, are obligația de a analiza și verifica veridicitatea informațiilor și de a depune la registratura Oficiului, în vederea susținerii cererii de autorizare prealabilă, următoarele documente, în copie certificată „conform cu originalul”, îndosariate, numerotate, semnate și stampilate pe fiecare pagină de solicitant, referitoare la beneficiar sau la plătitor, după caz:

a) documente de înființare și funcționare, acte adiționale la acestea, acte de constituire ale plătitorului sau ale beneficiarului, după caz, precum și certificatul de înregistrare a societății sau actul de identitate, în cazul persoanelor fizice;

b) certificatul constatator sau alt document echivalent, în funcție de tipul entității, eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului sau de alte autorități competente, în funcție de tipul entității, care să nu fie mai vechi de 3 luni;

c) factura furnizorului, declarație pe propria răspundere sau alt document care evidențiază obligația realizării transferului de fonduri;

d) contractul sau alt document în baza căruia se efectuează transferul de fonduri;

e) declarația vamală, licențe eliberate de Ministerul Afacerilor Externe/Departamentul pentru controlul exporturilor — ANCEX sau alte autorizații necesare, după caz, în funcție de specificul tranzacției;

f) date de identificare privind transportatorul și asigurătorul bunurilor importate sau exportate, după caz;

g) cerere de consultanță, avizată de Ministerul Afacerilor Externe/Departamentul pentru controlul exporturilor — ANCEX;

h) documente avizate de Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului și/sau Ministerul Afacerilor Externe/Departamentul pentru controlul exporturilor — ANCEX pentru produsele prevăzute de Regulamentul nr. 267/2012, conform legislației.

(4) În situația în care documentele prevăzute la alin. (3) sunt redactate într-o limbă străină se vor depune însoțite de traducerea autorizată în limba română.

Art. 10. — (1) Oficiul poate solicita, în scris, emitentului cererii de autorizare prealabilă, la momentul depunerii dosarului de autorizare prealabilă și/sau în timpul procedurii de autorizare prealabilă, în funcție de specificul transferului de fonduri, clarificări scrise și/sau documente pe care le consideră necesare.

(2) Documentele sau clarificările prevăzute la alin. (1) se depun la registratura Oficiului în termen de 5 zile lucrătoare, în condițiile prevăzute la art. 11.

(3) Documentele solicitate pentru susținerea cererii de autorizare prealabilă se depun la registratura Oficiului în copie certificată „conform cu originalul”, îndosariate, numerotate, semnate și ștampilate pe fiecare pagină de solicitant.

(4) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), solicitantul are obligația de a comunica în cuprinsul cererii de autorizare prealabilă date de contact care să permită o comunicare promptă cu Oficiul.

Art. 11. — (1) Oficiul confirmă primirea cererii de autorizare prealabilă și a dosarului cuprinzând documentele necesare în vederea obținerii autorizării prealabile, specificând și numărul de file conținut de acesta, prin remiterea către emitent a exemplarului al doilea al cererii, cu număr de înregistrare de primire la Oficiu.

(2) Oficiul primește cererile de autorizare prealabilă prin registratură, în cadrul programului de lucru afișat pe site-ul instituției.

Art. 12. — (1) Autorizația prealabilă referitoare la transferul de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește această obligație se eliberează de Oficiu în termen de maximum 28 de zile calendaristice de la înregistrarea cererii de autorizare prealabilă, în forma prevăzută în anexa nr. 6A.

(2) Condițiile de nulitate a autorizării, obligațiile speciale ale persoanei care solicită și primește autorizarea și exonerările sunt stipulate în anexa nr. 6B, care constituie pagina a doua a formularului prevăzut la alin. (1).

(3) Autorizația prealabilă referitoare la transferul de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația autorizării prealabile se consideră acordată în cazul în care Oficiul a primit o cerere pentru autorizarea prealabilă a efectuării transferului de fonduri și nu a formulat, în termenul prevăzut la alin. (1), obiecții scrise cu privire la transferul de fonduri respectiv.

Art. 13. — (1) Oficiul confirmă solicitantului cererii de autorizare prealabilă emiterea autorizației prealabile referitoare la transferul de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația autorizării prealabile.

(2) Autorizația prealabilă este ridicată direct de la sediul Oficiului de către solicitant, pe suport hârtie, în original, în baza unei împuterniciri, în funcție de caz.

(3) Prestatorii de servicii de plată pot împuternici alte persoane, în numele lor, să ridice autorizația prealabilă, în original, pe suport hârtie, de la registratura Oficiului.

(4) Formularul de împuternicire a altei persoane pentru ridicarea autorizației prealabile, în original, de la registratura Oficiului, în numele prestatorului de servicii de plată, este prevăzut în anexa nr. 8.

Art. 14. — (1) Oficiul nu acordă autorizația prealabilă referitoare la transferul de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația autorizării prealabile în următoarele cazuri:

a) în condițiile prevăzute la art. 30b alin. (3) teza a II-a din Regulamentul nr. 267/2012;

b) cererea de autorizare prealabilă și/sau documentele care susțin cererea nu sunt complete, nu sunt semnate/certificate „conform cu originalul”, îndosariate, numerotate, semnate și ștampilate pe fiecare pagină de solicitant sau semnatarul nu poate fi identificat, după îndeplinirea procedurii stabilite la art. 9 și 10;

c) cererea de autorizare prealabilă nu este redactată în limba română și/sau, după caz, documentele care susțin cererea nu sunt însoțite de traducerea autorizată în limba română, după îndeplinirea procedurii stabilite la art. 9 și 10;

d) solicitantul autorizării prealabile nu depune, în termen de 5 zile, documentele suplimentare solicitate de Oficiu pentru susținerea cererii de autorizare;

e) cererea de autorizare prealabilă a făcut obiectul unei autorizări anterioare;

f) în alte cazuri justificate, în condițiile legii.

(2) În situația respingerii unei cereri de autorizare prealabilă, Oficiul formulează obiecții scrise cu privire la transferul de fonduri, conform formularului de înștiințare prevăzut în anexa nr. 7.

Art. 15. — (1) Oficiul transmite obiecțiile scrise referitoare la transferul de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația autorizării prealabile prestatorului de servicii de plată sau persoanei împuternicite de acesta să ridice autorizația prealabilă ori plătitorului sau beneficiarului, după caz.

(2) În situația în care obiecțiile scrise sunt comunicate persoanei împuternicite să depună cererea de autorizare prealabilă, Oficiul transmite, în format electronic, o copie a obiecțiilor scrise și prestatorului de servicii de plată sau plătitorului ori beneficiarului, după caz, la adresa indicată în cuprinsul cererii de autorizare prealabilă.

(3) În situația respingerii unei cereri de autorizare prealabilă pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația autorizării prealabile, Oficiul va înștiința Ministerul Afacerilor Externe, în vederea informării autorităților competente din statele membre, și Comisia Europeană, prin Oficiul pentru Implementarea Sancțiunilor Internaționale.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

Art. 16. — În cazul transferurilor de fonduri pentru care s-a desfășurat procedura notificării/autorizării prealabile, dar care nu s-au mai realizat, emitentii notificărilor prealabile/cererilor de autorizare prealabilă au obligația să înștiințeze, de îndată, Oficiul.

Art. 17. — Oficiul poate transmite date și informații referitoare la transferurile de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația notificării sau autorizării prealabile către alte autorități/instituții, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 18. — Cursul valutar luat în considerare la stabilirea valorii transferului de fonduri este cel stabilit de Banca Națională a României pentru ziua în care Oficiul primește notificarea prealabilă sau cererea de autorizare prealabilă, după caz.

Art. 19. — Notificările și autorizațiile prealabile referitoare la transferuri de fonduri pentru care Regulamentul nr. 267/2012 stabilește obligația notificării sau autorizării prealabile transmise/emise de alte state membre vor fi comunicate Oficiului de către prestatorii de servicii de plată care efectuează transferul de fonduri sau de către plătitor ori beneficiar, după caz.

Art. 20. — Formularele prevăzute în anexele nr. 1, 2, 3, 4A, 4B, 5, 6A, 6B, 7 și 8 pot fi accesate pe site-ul Oficiului: www.onpcsb.ro. În afara informațiilor considerate relevante de către entitatea raportoare, se va menționa și categoria transferului prin completarea articolului, alineatului și a literei din Regulamentul nr. 267/2012, corespunzătoare tipului de transfer.

Art. 21. — Anexele nr. 1, 2, 3, 4A, 4B, 5, 6A, 6B, 7 și 8 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

DECLARAȚIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE

Subsemnatul,,/reprezentantul legal al persoanei juridice, client al, declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii, că dețin/nu dețin reședința sau domiciliul în Iran.

Numele și prenumele*):

Adresa domiciliului și țara*):

.....
.....
....
.....
.....

Subsemnatul client se obligă să comunice entității reglementate orice modificare referitoare la cele declarate.

Declararea necorespunzătoare a datelor menționate mai sus se sancționează conform prevederilor art. 326 din Codul penal.

Locul și data

Semnătura clientului

.....

.....

NOTĂ:

Entitatea reglementată își rezervă dreptul de a refuza efectuarea transferurilor de fonduri ordonate de client/de a înceta relațiile cu clientul în cazul unor declarații false sau dacă are suspiciuni cu privire la realitatea celor declarate de client.

*) Se va completa cu numele și prenumele clientului, adresa domiciliului/sediului social.

NOTIFICARE PREALABILĂ

privind transferul de fonduri pentru care Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010, cu modificările și completările ulterioare, stabilește obligația notificării prealabile

Data	
Nume, adresă, datele de identificare și de contact ale persoanei care notifică transferul	
Rolul avut în transferul de fonduri al persoanei care notifică	
Plătitor (nume, adresă, date de identificare și de contact)	
Prestatorul de servicii de plată al plătitorului (nume, adresă, date de identificare și de contact)	
Beneficiar (nume, adresă, date referitoare la cont)	
Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului (nume, adresă, date de identificare și de contact)	
Circuitul plății (detalii despre alți prestatori de servicii de plată intermediari — nume, adrese, conturi, date de identificare și de contact)	
Suma transferată (echivalent euro, dacă transferul se realizează în alte valute)	
Scopul transferului	
Transferul se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni ce par să aibă legătură între ele. (detalii privind tranzacțiile succesive, scadențare)	
Alte autorizații/licențe emise de autorități ale statului român sau ale unui alt stat membru UE	
Descrierea împrejurărilor care determină încadrarea plătitorului/beneficiarului în categoria persoană, entitate sau organism iranian, astfel cum este definită la art. 1 lit. o) din Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010, cu modificările și completările ulterioare	
Alte informații relevante pentru efectuarea transferului	
Certific pe propria răspundere faptul că datele și informațiile înscrise în prezenta notificare sunt exacte și au fost menționate cu bună-credință, cunoscând că pentru orice declarație falsă sau omisiune făcută cu intenție mă voi expune sancțiunilor prevăzute de reglementările legale în vigoare. Certific pe propria răspundere faptul că notificarea prealabilă, inclusiv transferul în sine, nu este contrară dispozițiilor actelor normative europene și/sau naționale în vigoare. Înțeleg că transmiterea notificării către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nu exonerează entitatea de respectarea obligației de raportare prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare.	
Data	Ștampila
Numele și prenumele, funcția și semnătura persoanei autorizate	

ÎMPUTERNICIRE
pentru notificarea prealabilă a Oficiului Național de Prevenire și Combattere a Spălării Banilor

Prin prezenta,, reprezentat legal prin, împuternicește pe,
(prestatorul de servicii de plată) (numele și prenumele)
posesor al CI seria nr., CNP/.....
(denumire, sediu, CUI)
reprezentată legal prin, ca, în numele,
(numele și prenumele) (prestatorul de servicii de plată)
să se adreseze Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, denumit în continuare *Oficiul*, în vederea notificării
prealabile și să ridice confirmarea primirii notificării prealabile a Oficiului privind următorul transfer de fonduri pentru care
Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a
Regulamentului (UE) nr. 961/2010, cu modificările și completările ulterioare, prevede obligația notificării:

.....

Prezenta împuternicire nu conferă alte drepturi decât cele stipulate anterior.

Data	Semnătura
.....	 Reprezentant legal al prestatorului de servicii de plată

CERERE DE AUTORIZARE PREALABILĂ
privind transferul de fonduri pentru care Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind
măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010, cu modificările și completările
ulterioare, stabilește obligația autorizării

Data	
Nume, adresă, datele de identificare și de contact ale persoanei care solicită autorizarea	
Rolul solicitantului avut în transferul de fonduri	
Plătitor (nume, adresă, date de identificare și de contact)	
Prestatorul de servicii de plată al plătitorului (nume, adresă, date de identificare și de contact)	
Beneficiar (nume, adresă, date referitoare la cont)	
Prestatorul de servicii de plată al beneficiarului (nume, adresă, date de identificare și de contact)	
Circuitul plății (detalii despre alți prestatori de servicii de plată intermediari — nume, adrese, conturi, date de identificare și de contact)	
Suma transferată (echivalent euro, dacă transferul se realizează în alte valute)	
Scopul transferului	
Transferul se efectuează printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni ce par să aibă legătură între ele. (detalii privind tranzacțiile succesive, scadențare)	
Alte autorizații/licențe emise de autorități ale statului român sau ale unui alt stat membru UE	
Descrierea împrejurărilor care determină încadrarea plătitorului/beneficiarului în categoria persoană, entitate sau organism iranian, astfel cum este definită la art. 1 lit. o) din Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010, cu modificările și completările ulterioare	
Alte informații relevante pentru efectuarea transferului	
Certific pe propria răspundere faptul că datele și informațiile înscrise în prezenta cerere de autorizare sunt exacte și au fost menționate cu bună-credință, cunoscând că pentru orice declarație falsă sau omisiune făcută cu intenție mă voi expune sancțiunilor prevăzute de reglementările în vigoare. De asemenea, declar că am luat cunoștință de condițiile de nulitate a autorizării, obligațiile speciale ale persoanei care solicită și primește autorizarea, exonerări, prevăzute pe pagina a doua a prezentei.	

Certific pe propria răspundere faptul că cererea de autorizare a transferului, inclusiv transferul în sine, nu este contrară dispozițiilor actelor normative europene și/sau naționale în vigoare.

Înțeleg că transmiterea cererii de autorizare către Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor nu exonerează entitatea de respectarea obligației de raportare prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare.

Înțeleg că Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor are dreptul de a solicita, în scopul efectuării activităților specifice, orice documente doveditoare considerate necesare.

Data

Ștampila

Numele și prenumele, funcția și semnătura persoanei autorizate

ANEXA Nr. 4B
la normele metodologice

CONDIȚIILE DE NULITATE A AUTORIZĂRII Obligațiile speciale ale persoanei care solicită și primește autorizarea

EXONERĂRI

1. Autorizarea devine nulă în situația în care anumite informații solicitate nu sunt prezentate Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor (*Oficiul*), deși solicitantul are cunoștință de acestea, fapt care va fi considerat ca fiind o disimulare a adevărului.

2. Autorizarea devine nulă dacă se constată faptul că au fost omise, disimulate sau ascunse anumite informații, în mod deliberat ori nedeliberat, din cauza solicitantului sau nu, al căror efect este de a denatura decizia de autorizare emisă de Oficiu.

3. Autorizarea se referă numai la elementele și/sau informațiile comunicate Oficiului. Solicitantul este direct responsabil de conformitatea cu reglementările legale în vigoare a operațiunilor pe care le derulează, în situația în care nu comunică Oficiului toate elementele și/sau informațiile aferente transferului.

4. Solicitantul va renunța la orice beneficiu care poate surveni în baza acestei autorizări, dacă ia cunoștință de elemente și/sau informații noi, ulterioare întocmirii acestei autorizații, de natură să facă tranzacția incompatibilă cu reglementările europene sau naționale din acest domeniu.

5. În niciun moment solicitantul nu poate invoca această autorizație pentru a pune fondurile și/sau resursele economice la dispoziția unei persoane și/sau unei entități supuse regimului sancțiunilor internaționale.

6. În situația în care transferul de fonduri se efectuează prin intermediari, solicitantul răspunde în mod direct pentru corectitudinea și veridicitatea tuturor datelor comunicate către Oficiu, precum și pentru faptul că intermediarul respectă toate reglementările europene și naționale din domeniu.

7. Solicitantul răspunde în mod direct pentru corectitudinea și veridicitatea tuturor datelor comunicate către Oficiu.

8. Pentru oricare din situațiile prezentate anterior, Oficiul este exonerat de orice răspundere ulterioară.

9. Prezenta face parte integrantă din cererea de autorizare.

Am luat cunoștință,

(numele, prenumele și semnătura solicitantului)

ANEXA Nr. 5
la normele metodologice

ÎMPUTERNICIRE

pentru depunerea cererii de autorizare prealabilă la Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor

Prin prezenta, reprezentat legal prin

(prestatorul de servicii de plată)

(numele și prenumele)

împuternicește pe, posesor al CI seria nr., CNP

(denumire, sediu, CUI)

reprezentată legal prin, ca, în numele

(numele și prenumele)

(prestatorul de servicii de plată)

să se adreseze Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, denumit în continuare *Oficiul*, pentru depunerea cererii de autorizare și ridicarea confirmării primirii cererii de autorizare prealabilă a Oficiului privind următorul transfer de fonduri pentru care Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010, cu modificările și completările ulterioare, prevede obligația autorizării:

Prezenta împuternicire nu conferă alte drepturi decât cele stipulate anterior.

Data

Semnătura

.....

.....

Reprezentant legal al prestatorului de servicii de plată

AUTORIZARE PREALABILĂ
privind transferul de fonduri pentru care Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind
măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010, cu modificările și completările
ulterioare, stabilește obligația autorizării

ANTETUL OFICIULUI NAȚIONAL DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR		Autorizare prealabilă privind transferul de fonduri pentru care Regulamentul (UE) nr. 267/2012 prevede obligația autorizării Nr.
1. Prestatorul de servicii de plată Adresa/Date de identificare Tel./Fax Țara	2. Plătitor Adresa/Date de identificare Tel./Fax Țara	3. Beneficiar Adresa/Date de identificare Tel./Fax Țara
4. Denumirea/Descrierea tranzacției în baza căreia se efectuează transferul de fonduri		
5. Suma autorizată pentru transfer (se completează în cifre, litere, valută și echivalent euro)		
Această autorizare își pierde valabilitatea în condițiile stipulate în pagina a doua.		
Spațiu rezervat pentru Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor Data emiterii Ștampila Președintele Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor		

CONDIȚIILE DE NULITATE A AUTORIZĂRII
Obligațiile speciale ale persoanei care solicită și primește autorizarea

EXONERĂRI

1. Autorizarea devine nulă în situația în care anumite informații solicitate nu sunt prezentate Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor (*Oficiul*), deși solicitantul are cunoștință de acestea, fapt care va fi considerat ca fiind o disimulare a adevărului.

2. Autorizarea devine nulă dacă se constată faptul că au fost omise, disimulate sau ascunse anumite informații, în mod deliberat ori nedeliberat, din cauza solicitantului sau nu, al căror efect este de a denatura decizia de autorizare emisă de Oficiu.

3. Autorizarea se referă numai la elementele și/sau informațiile comunicate Oficiului. Solicitantul este direct responsabil de conformitatea cu reglementările legale în vigoare a operațiunilor pe care le derulează, în situația în care nu comunică Oficiului toate elementele și/sau informațiile aferente transferului.

4. Solicitantul va renunța la orice beneficiu care poate surveni în baza acestei autorizări, dacă ia cunoștință de elemente și/sau informații noi, ulterioare întocmirii acestei autorizații, de natură să facă tranzacția incompatibilă cu reglementările europene sau naționale din acest domeniu.

5. În niciun moment solicitantul nu poate invoca această autorizație pentru a pune fondurile și/sau resursele economice la dispoziția unei persoane și/sau unei entități supuse regimului sancțiunilor internaționale.

6. În situația în care transferul de fonduri se efectuează prin intermediari, solicitantul răspunde în mod direct pentru corectitudinea și veridicitatea tuturor datelor comunicate către Oficiu, precum și pentru faptul că intermediarul respectă toate reglementările europene și naționale din domeniu.

7. Pentru oricare din situațiile prezentate anterior, Oficiul este exonerat de orice răspundere ulterioară.

8. Prezenta face parte integrantă din autorizarea prealabilă.

Am luat cunoștință,

(numele, prenumele și semnătura solicitantului)

ANEXA Nr. 8
la normele metodologice

Prin prezenta,, reprezentat legal prin, împuternicește pe,
 (prestatorul de servicii de plată) (numele și prenumele)
 posesor al CI seria nr., CNP/.....,,
 (denumire, sediu, CUI)
 reprezentată legal prin, ca, în numele,
 (numele și prenumele) (prestatorul de servicii de plată)
 să se adreseze Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, denumit în continuare *Oficiul*, pentru ridicarea
 autorizării prealabile/înștiințării privind respingerea cererii de autorizare privind următorul transfer de fonduri pentru care
 Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a
 Regulamentului (UE) nr. 961/2010, cu modificările și completările ulterioare, prevede obligația autorizării:

Prezenta împuternicire nu conferă alte drepturi decât cele stipulate anterior.

Data

Semnătura

Reprezentant legal al prestatorului
de servicii de plată

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

O R D I N

**privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 398/2013
pentru înființarea comisiilor consultative ale Ministerului Sănătății**

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 5.278 din 2015 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,
având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) și ale art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 398/2013 pentru înființarea comisiilor consultative ale Ministerului Sănătății, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 25 martie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Pentru coordonarea științifică și metodologică a activității de specialitate din rețeaua de asistență medicală se înființează și funcționează următoarele comisii consultative ale Ministerului Sănătății:

a) Comisia națională pentru coordonarea comisiilor de specialitate;

b) comisiile de specialitate;

c) comisii de specialitate multidisciplinare pentru patologii care aparțin mai multor specialități medicale.”

2. După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 5¹, cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. — Componenta nominală, atribuțiile, precum și modul de organizare și funcționare a comisiilor multidisciplinare constituite pentru patologii care aparțin mai multor specialități medicale se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.”

3. Anexa nr. 4 se modifică și se completează după cum urmează:

a) La punctul I „Comisiile de specialitate”, după numărul curent 52 se introduce un nou număr curent, numărul curent 53, cu următorul cuprins:

„53. Comisia de medicină alternativă și antropologie”

b) Punctul II „Componenta nominală a comisiilor de specialitate” se modifică după cum urmează:

(i) Numerele curente 1, 2, 3, 4, 5 și 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. Comisia de anestezie și terapie intensivă

Președinte: dr. Anca Drăgan — București

Vicepreședinte: dr. Loredana Luca — Timișoara

Secretar: dr. Dumitru Bejan — București

Membri:

Dr. Bianca Grigorescu — Târgu Mureș

Dr. Victor Diaconescu — Iași

Dr. Simona Cucu — Cluj

Dr. Laura Popa — București

2. Comisia de boli infecțioase

Președinte: prof. dr. Petre Iacob Calistru — București

Vicepreședinte: dr. Eugenia Muja — Constanța

Secretar: dr. George Sebastian Gherlan — București

Membri:

Prof. dr. Emanoil Ceaușu — București

Prof. dr. Doina Florina Țăulescu — Cluj-Napoca

Dr. Lucia Mihalache — Oradea

Conf. dr. Marincu Iosif — Timișoara

3. Comisia de cardiologie

Președinte: prof. dr. Elvira Craiu — Constanța

Vicepreședinte: dr. Victor Firăstrău — Roman

Secretar: dr. Marius Nicolae Clocotan — Târgu Mureș

Membri:

Prof. dr. Ștefan Iosif Drăgulescu — Timișoara

Dr. Crisu Daniela — Iași

Dr. Saied Saied — București

Dr. Octavian Sârbu — București

4. Comisia de dermatovenerologie

Președinte: prof. dr. George-Sorin Țiplică — București

Vicepreședinte: dr. Lavinia Zalupca — București

Secretar: dr. Ioana Mitoșeriu — București

Membri:

Prof. dr. Caius Solovan — Timișoara

Conf. dr. Daciana Brănișteanu — Iași

Șef lucrări dr. Gheorghe Nicola — Constanța

5. Comisia de diabet zaharat, nutriție și boli metabolice

Președinte: prof. dr. Petru Aurel Babeș — Oradea

Vicepreședinte: prof. dr. Viorel Șerban — Timișoara

Secretar: dr. Ileana Zîmbatu — București

Membri:

Prof. dr. Constantin Ionescu — București

Lector dr. Corina Aurelia Zugravu — București

Asist. univ. dr. Anca Pantea-Stoian — București

Dr. Nicolae Alexandru Barnea — București

8. Comisia de gastroenterologie

Președinte: prof. dr. Oliviu Pascu — Cluj-Napoca

Vicepreședinte: col. conf. dr. Florentina Radu-Ioniță — București

Secretar: dr. Emilia Ardeleanu — București

Membri:

Prof. dr. Radu Mihail Voiosu — București

Prof. dr. Dan Olteanu — București

Dr. Murgu Florentin — București”

(ii) Componenta nominală a comisiilor de la numerele curente 7, 12, 19, 40, 42, 47 și 48 se abrogă.

(iii) Numerele curente 18.1—18.5 se abrogă.

Art. II. — Membrii comisiilor consultative ale Ministerului Sănătății și direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Gabriel Florin Pușcău,
secretar general

București, 2 iunie 2015.
Nr. 686.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 10

din 22 aprilie 2015

Dosar nr. 610/1/2015

Mirela Sorina Popescu	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală — judecător-raportor
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Lucia Tatiana Rog	— judecător la Secția penală
Ioana Alina Ilie	— judecător la Secția penală
Silvia Cerbu	— judecător la Secția penală
Simona Daniela Encean	— judecător la Secția penală
Luciana Mera	— judecător la Secția penală
Florentina Dragomir	— judecător la Secția penală
Manuela-Magdalena Dolache	— magistrat-asistent

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, prin Încheierea din 9 februarie 2015, dată în Dosarul nr. 11.491/63/2013, prin care solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept vizând *modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal, respectiv dacă este îndeplinită condiția tipicității infracțiunii de grup infracțional organizat (sau dacă sunt întrunite elementele constitutive) atunci când pentru infracțiunea care intră în scopul grupului a intervenit dezincriminarea odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal.*

Completul competent să judece sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ce formează obiectul Dosarului nr. 610/1/2015 a fost legal constituit conform dispozițiilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Sedința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Manuela-Magdalena Dolache, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de domnul Cosmin Grancea, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că s-au transmis puncte de vedere asupra chestiunii de drept din partea curților de Apel București, Ploiești, Pitești, Timișoara, Alba Iulia, Cluj, Oradea, Constanța, Galați, Bacău, Târgu Mureș, Brașov, Iași, Suceava. În acest context a arătat că la nivelul instanțelor naționale s-au conturat două opinii cu privire la problema de drept supusă dezlegării.

Într-o opinie majoritară s-a susținut că, atunci când pentru infracțiunea care intră în scopul grupului, a intervenit dezincriminarea potrivit noului Cod penal, nu mai sunt întrunite

elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 367 alin. (1) din Codul penal.

A fost exprimată și o opinie minoritară, apreciindu-se că nu prezintă relevanță dezincriminarea infracțiunii ce intră în scopul grupului infracțional, infracțiunea prevăzută de art. 367 din Codul penal fiind o infracțiune de sine stătătoare, a cărei sancționare este independentă de infracțiunea în scopul căreia s-a constituit inițial grupul.

Asupra chestiunii ce formează obiectul întrebării preliminare și-a exprimat punctul de vedere Facultatea de Drept și Științe Administrative a Universității de Vest din Timișoara, prin prof. dr. Viorel Pașca, concluzionând că *prin dezincriminarea infracțiunii prevăzute de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 a operat și dezincriminarea grupării care a avut ca scop comiterea unor asemenea fapte, deoarece nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii.*

De asemenea, Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, prin prof. univ. dr. hab. Florin Streteanu, a înaintat un punct de vedere conform căruia *dezincriminarea infracțiunii care reprezintă scopul grupului infracțional organizat face să nu mai fie întrunită condiția tipicității infracțiunii prevăzute de art. 367 din Codul penal.*

În continuare a arătat că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor care a fost comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

A mai menționat că, la data de 20 martie 2015, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — a depus Adresa nr. 399/C/438/III-5/2015 prin care a adus la cunoștință că în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept vizată, fiind depuse și concluzii scrise.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a acordat cuvântul asupra eventualelor cereri sau chestiuni prealabile și, constatând că nu sunt alte cereri de formulat sau excepții de invocat, a solicitat procurorului să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept supusă dezlegării.

Reprezentantul Ministerului Public a solicitat a se constata că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale sesizării Curții de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, întrucât această instanță a fost investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, s-a ridicat o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii.

Pe fondul sesizării, în sensul dacă sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 367 din Codul penal atunci când pentru infracțiunea care intră în scopul grupului a intervenit dezincriminarea, a susținut că actele de pregătire ale săvârșirii infracțiunii sunt incriminate, cerința esențială a elementului material fiind aceea ca inițierea sau constituirea

grupului infracțional organizat să se realizeze în vederea/în scopul comiterii unei infracțiuni.

Elementul material al infracțiunii constând în aderare sau sprijinire este condiționat de existența unui grup deja constituit, în a cărui configurare intră și cerința esențială referitoare la scopul grupului. Reiese că această cerință a scopului intră în conținutul infracțiunii de grup infracțional organizat și, dacă nu este îndeplinită, nu sunt întrunite nici elementele constitutive ale acesteia.

În concluzie, constituirea unui grup structurat, format din trei sau mai multe persoane, pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa coordonat în scopul comiterii unor fapte care nu mai sunt prevăzute de legea penală, nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 367 din Codul penal.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că membrii completului nu mai au de formulat întrebări pentru reprezentantul Ministerului Public, a declarat dezbaterea închisă, reținându-se dosarul în pronunțare asupra sesizării formulate.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data 9 februarie 2015, Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept vizând *modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal, respectiv dacă este îndeplinită condiția tipicității infracțiunii de grup infracțional organizat (sau dacă sunt întrunite elementele constitutive) atunci când pentru infracțiunea care intră în scopul grupului a intervenit dezincriminarea odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal.*

II. Expunerea succintă a cauzei ce formează obiectul Dosarului nr. 11.491/63/2013 al Curții de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori

Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, a fost sesizată cu apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Craiova și de apelanții inculpați S.F. și P.L.C.

Prin Sentința penală nr. 940/2014 pronunțată de Tribunalul Dolj în Dosarul nr. 11.491/63/2013 s-a hotărât, printre altele, următoarele:

În baza art. 386 din Codul de procedură penală și art. 5 din Codul penal a fost schimbată încadrarea juridică a faptei de constituire a unui grup infracțional organizat pentru care inculpații au fost trimiși în judecată, din infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, cu modificările ulterioare, în infracțiunea prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal.

În baza art. 17 alin. (2) raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală au fost achitați inculpații pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 privind sancționarea unor fapte săvârșite în afara teritoriului țării de cetățeni români sau de persoane fără cetățenie domiciliată în România cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal de la 1969 și pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal de la 1969 și, respectiv, de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001.

În baza art. 17 alin. (2) și art. 16 alin. (2) din Codul de procedură penală au fost achitați inculpații pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003.

Pentru a pronunța această hotărâre, tribunalul a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal de la 1969 și, respectiv, infracțiunea prevăzută de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 au fost dezincriminate deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 a fost abrogată prin art. 98 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

În ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 367 alin. (1) din Codul penal, tribunalul a reținut că potrivit alin. (6) din același text legal „*prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni*”.

Întrucât în cauză infracțiunea în scopul comiterii căreia inculpații s-au constituit în grup infracțional este în prezent dezincriminată, tribunalul a apreciat că nu mai subzistă nici infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel, printre alții, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Craiova, criticând pentru netemeinicie soluția de achitare dispusă în baza art. 16 lit. b) din Codul de procedură penală, susținând că, la momentul comiterii faptelor de către inculpați, erau îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 și art. 7 din Legea nr. 39/2003, iar odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, la data de 1 februarie 2014, infracțiunea prevăzută de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 are corespondent în art. 367 alin. (1) din Codul penal, fiind extinsă sfera noțiunii de grup infracțional organizat prin eliminarea condiției privind comiterea unor infracțiuni grave și a celei referitoare la obținerea unui beneficiu financiar sau alt beneficiu material. A concluzionat că, independent de dezincriminarea infracțiunii scop, infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003 se regăsește în art. 367 din Codul penal, păstrându-și propria identitate, având existență de sine stătătoare.

La data de 9 februarie 2015, Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, a pus în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție conform dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, pentru a da o rezolvare de principiu chestiunii prealabile privind interpretarea art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal, în sensul de a lămuri *dacă este îndeplinită condiția tipicității infracțiunii de grup infracțional organizat (sau dacă sunt întrunite elementele constitutive) atunci când pentru infracțiunea care intră în scopul grupului a intervenit dezincriminarea odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal.*

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea problemei de drept de care depinde soluționarea cauzei, apreciind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, solicitând, în baza art. 476 din Codul de procedură penală, sesizarea instanței supreme pentru a da o rezolvare de principiu chestiunii de drept incidente în speța de față.

Inculpații, prin apărători, au arătat că sunt de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Apelantul parte civilă D.M. a arătat că lasă soluția la aprecierea instanței de judecată.

III. Punctul de vedere al Curții de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

Instanța de apel a apreciat că grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită

perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii unor fapte care nu mai sunt prevăzute de legea penală, nu constituie grup infracțional organizat în sensul art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal.

Potrivit art. 15 din Codul penal, infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o. Infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale. Analizarea condiției privind prevederea faptei în legea penală presupune verificarea corespondenței dintre fapta concretă săvârșită și modelul abstract prevăzut în norma de incriminare, atât sub aspect obiectiv, cât și sub aspect subiectiv. Neîndeplinirea acestei condiții lipsește de temei răspunderea penală a persoanei care a săvârșit fapta.

Potrivit art. 367 alin. (1) din Codul penal constituie infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat și se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi „inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup”.

Art. 367 alin. (6) din Codul penal definește grupul infracțional ca fiind grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

În cazul dezincriminării infracțiunii scop, condiția privind finalitatea urmărită prin constituirea grupului organizat, aceea a săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni, nu mai este îndeplinită, iar structura organizată de făptuitori nu mai constituie grup infracțional, astfel că nu mai este posibilă încadrarea faptei în modelul abstract prevăzut de norma de incriminare.

Autonomia infracțiunii prevăzute de art. 367 din Codul penal presupune că aceasta există și atrage răspunderea penală a membrilor grupului, chiar dacă nu s-au săvârșit infracțiunile care intră în scopul acestuia [art. 367 alin. (3)] și independent de împrejurarea că pentru infracțiunile scop a intervenit vreo cauză care înlătură răspunderea penală. În cazul dezincriminării infracțiunii scop este eliminat însă un element de care depinde chiar caracterul penal al faptei, rămânând fără relevanță faptul că noua incriminare a lărgit sfera noțiunii grupului infracțional organizat în raport cu reglementarea anterioară (art. 7 din Legea nr. 39/2003).

De asemenea, instanța a reținut că nu prezintă relevanță faptul că la momentul comiterii infracțiunii de grup infracțional organizat prevăzută de reglementarea anterioară (art. 7 din Legea nr. 39/2003) erau întrunite elementele constitutive, inclusiv cele privind incriminarea infracțiunii scop (art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001), legea penală de dezincriminare retroactivând (art. 4 din Codul penal).

IV. Punctele de vedere ale procurorului și ale inculpaților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că nu există soluții pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept ridicată în speță, nefiind dezlegată nici în cadrul procedurii prevăzute de art. 475—476 din Codul procedură penală și nici în cadrul unui recurs în interesul legii, iar din datele publicate pe site-ul instanței supreme rezultă că în prezent nu se află în curs de soluționare nicio asemenea sesizare.

Inculpații, prin apărătorii aleși, au fost de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, susținând că infracțiunea de grup infracțional reținută în sarcina lor este dezincriminată.

V. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și de instanțele de judecată arondate

Înalta Curte de Casație și Justiție constată că la nivelul curților de apel și al instanțelor de judecată arondate s-au conturat două opinii.

Opinia majoritară a fost în sensul că, atunci când pentru infracțiunea care intră în scopul grupului a intervenit dezincriminarea potrivit noului Cod penal, nu mai sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 367 alin. (1) din Codul penal (Curtea de Apel București, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Galați, Tribunalul Galați, Curtea de Apel Constanța, Tribunalul Tulcea, Judecătoria Odorheiu Secuiesc, Judecătoria Gheorgheni, Judecătoria Târnăveni, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Brașov, Judecătoria Rupea, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, Tribunalul Covasna, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Arad, Tribunalul Timiș, Tribunalul Dolj, Tribunalul Mehedinți, Tribunalul Olt, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Alba Iulia).

A fost exprimată și o opinie minoritară, apreciindu-se că nu prezintă relevanță dezincriminarea infracțiunii ce intră în scopul grupului infracțional, infracțiunea prevăzută de art. 367 din Codul penal fiind o infracțiune de sine stătătoare, a cărei sancționare este independentă de realizarea scopului infracțional în vederea căruia s-a constituit inițial grupul (Judecătoria Însurăței, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Bacău, Tribunalul Neamț, Tribunalul Hunedoara).

VI. Opiniile specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (1) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia specialiștilor în drept penal asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

Departamentul de drept penal „Vintilă Dongoroz” din cadrul Institutului de Cercetări Juridice a comunicat că dispozițiile art. 367 din Codul penal prevăd pedepsirea inițierii sau constituirii, aderării ori sprijinirii sub orice formă a unui grup infracțional organizat [art. 367 alin. (1)], prin acesta din urmă înțelegându-se grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni [art. 367 alin. (6)].

În cazul în care scopul vizat de grupul infracțional constă în săvârșirea uneia sau mai multor fapte întrunind elementele constitutive ale unei singure infracțiuni, iar ulterior condiția prevederii faptelor de către legea penală [art. 15 alin. (1) din Codul penal] nu mai este îndeplinită potrivit unei legi penale noi, odată cu intrarea în vigoare a legii penale noi, elementele constitutive ale infracțiunii de grup infracțional organizat nu mai sunt îndeplinite, astfel încât nu mai este posibilă nici încadrarea faptei în modelul abstract (tiparul) prevăzut de norma de incriminare ce reiese din dispozițiile art. 367 din Codul penal, altfel spus, condiția tipicității infracțiunii de grup infracțional organizat nu mai este îndeplinită.

S-a susținut că, din perspectivă teoretică, în cazul grupului infracțional organizat suntem în prezența unei așa-numite incriminări-obstacol, prin care se urmărește contracararea pericolului reprezentat de organizarea actuală a unor persoane anume în vederea săvârșirii viitoare a uneia sau mai multor infracțiuni, o situație similară aceleia a incriminării în anumite cazuri a actelor de pregătire a săvârșirii unor infracțiuni ca infracțiuni de sine stătătoare, exemplificând în acest sens dispozițiile art. 314 din Codul penal privind deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori. Așa cum în aceste

din urmă situații relevanța penală a faptei-mijloc este derivată exclusiv din cea a faptei-scop, în sine, prin simplul act de pregătire nefiind lezate în niciun fel valorile fundamentale protejate de legea penală, și în cazul grupului infracțional organizat simpla asociere, inițiere, aderare ori sprijinire nu are, în sine, nicio relevanță din punctul de vedere al legii penale, aceasta reieșind abia din natura infracțională a infracțiunii scop. Dezincriminarea acesteia din urmă conduce în mod necesar și la ieșirea celei dintâi din sfera faptelor penalmente relevante.

Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, prin prof. univ. dr. hab. Florin Streteanu, a transmis punctul de vedere conform căruia *dezincriminarea infracțiunii care reprezintă scopul grupului infracțional organizat face să nu mai fie întrunită condiția tipicității infracțiunii prevăzute de art. 367 din Codul penal.*

Facultatea de Drept și Științe Administrative a Universității de Vest din Timișoara, prin prof. dr. Viorel Pașca, a transmis punctul de vedere conform căruia *prin dezincriminarea infracțiunii prevăzute de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 a operat și dezincriminarea grupării care a avut ca scop comiterea unei asemenea fapte, deoarece nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi, datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii.*

VII. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 399/C/438/III-5/2015, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept vizată.

De asemenea au fost depuse concluzii scrise prin care s-a solicitat pronunțarea unei decizii prin care chestiunea de drept supusă dezlegării să primească următoarea rezolvare:

Raportat la dispozițiile art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal, în ipoteza în care, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, infracțiunea care intră în scopul grupului organizat a fost dezincriminată, nu mai este îndeplinită una dintre trăsăturile esențiale ale infracțiunii, respectiv condiția tipicității.

VIII. Jurisprudența națională în materie

În urma consultării jurisprudenței Curții Constituționale nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

În urma verificării practicii judiciare, atât a Completului de 5 judecători, cât și a Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu s-au identificat decizii prin care să se fi soluționat problema de drept cu care a fost investit Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materia penală.

IX. Dispoziții legale incidente

Art. 1 din Codul penal — Legalitatea incriminării

„(1) Legea penală prevede faptele care constituie infracțiuni.

(2) Nicio persoană nu poate fi sancționată penal pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală la data când a fost săvârșită.”

Art. 4 din Codul penal — Aplicarea legii penale de dezincriminare

„Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.”

Art. 367 din Codul penal — Constituirea unui grup infracțional organizat

„(1) Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Când infracțiunea care intră în scopul grupului infracțional organizat este sancționată de lege cu pedeapsa detențiunii pe viață sau cu închisoarea mai mare de 10 ani, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(4) Nu se pedepesc persoanele care au comis faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2), dacă denunță autorităților grupul infracțional organizat, înainte ca acesta să fi fost descoperit și să se fi început săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile care intră în scopul grupului.

(5) Dacă persoana care a săvârșit una dintre faptele prevăzute în alin. (1)—(3) înlesnește, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului și tragerea la răspundere penală a unuia sau mai multor membri ai unui grup infracțional organizat, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(6) Prin *grup infracțional organizat* se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.”

Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001

„(1) Intrarea sau ieșirea dintr-un stat străin prin trecerea ilegală a frontierei acestuia, săvârșită de către un cetățean român sau de o persoană fără cetățenie domiciliată pe teritoriul României, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită în scopul sustragerii de la executarea unei pedepse, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(3) Tentativa se pedepsește.”

Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001

„(1) Fapta cetățeanului român sau a persoanei fără cetățenie domiciliată pe teritoriul României, care racolează, îndrumă sau călăuzește una ori mai multe persoane în scopul trecerii frauduloase a frontierei unui stat străin sau care organizează una ori mai multe dintre aceste activități ilegale, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.”

Art. 98 din Legea nr. 187/2012

„Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2001 privind sancționarea unor fapte săvârșite în afara teritoriului țării de cetățeni români sau de persoane fără cetățenie domiciliată în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 252/2002, se abrogă.”

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, din raportul judecătorului-raportor asupra chestiunii de drept supuse dezlegării se rețin următoarele:

Cu privire la admisibilitatea sesizării

În cauză sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală:

— curtea de apel este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, respectiv soluționarea căii de atac a apelului (art. 408 și următoarele din Codul de procedură penală);

— s-a ridicat o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei (chestiunea face obiectul apelului declarat de Ministerul Public);

— Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii printr-o hotărâre prealabilă, nici printr-un recurs în interesul legii;

— chestiunea de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În legătură cu admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în jurisprudență s-au stabilit reguli referitoare la noutatea problemei de drept, respectiv la existența unei practici judiciare divergente: *„caracterul de noutate se pierde, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată, iar opiniile jurisprudențiale izolate sau cele pur subiective nu pot constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile. Aceasta, deoarece, condiția noutății trebuie privită, în contextul legiferării sale, ca unul dintre elementele de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii: dacă recursul în interesul legii are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în rândul instanțelor judecătorești (control a posteriori), hotărârea preliminară are ca scop preîntâmpinarea apariției unei astfel de practici (control a priori). Prin urmare, existența unei practici neunitare relevă nu numai necesitatea de a se recurge la mecanismul recursului în interesul legii, ci și împrejurarea că nu mai poate fi sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, întrucât scopul preîntâmpinării practicii neunitare nu mai poate fi atins, chestiunea de drept care a suscit-o nemaifiind, prin urmare, una nouă, ci una care a creat deja divergență în jurisprudență”* (Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 6/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; în același sens și Decizia nr. 7/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 5 august 2014). Chestiunea de drept din prezenta cauză a fost interpretată în sensul celor menționate în secțiunea a V-a din prezenta decizie.

Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul de admitere a sesizării formulate de către Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori.

Referitor la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

Dezincriminarea infracțiunii care reprezintă scopul grupului infracțional organizat face să nu mai fie îndeplinită condiția tipicității infracțiunii prevăzute de art. 367 din Codul penal. Pluralitatea constituită a fost incriminată în art. 367 din Codul penal ca infracțiune, în considerarea pericolozității sale, decurgând din chiar scopul grupării, și anume săvârșirea de infracțiuni. Pentru existența faptei este, așadar, suficient ca infracțiunea să fi fost planificată și nu efectiv comisă, astfel că legiuitorul incriminează și actele de pregătire care iau forma inițierii grupului infracțional organizat. Dacă infracțiunea ce intră în scopul grupării a fost însă efectiv comisă, va exista un concurs de infracțiuni între grupul infracțional organizat și respectiva infracțiune ce a intrat în scopul grupării.

Lipsa scopului grupării, săvârșirea de infracțiuni, face ca fapta să nu mai corespundă unui model legal. Asocierea în vederea săvârșirii de contravenții sau în vederea comiterii unei fapte ce intră în ilicitul disciplinar nu reprezintă infracțiunea

prevăzută de art. 367 din Codul penal, chiar dacă ar fi îndeplinite celelalte condiții din art. 367 alin. (6) din Codul penal. Principiul legalității incriminării și pedepsei presupune că nicio faptă nu poate fi considerată ca infracțiune dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru (*nullum crimen sine lege*) și că nicio sancțiune penală nu poate fi aplicată dacă ea nu era prevăzută de lege pentru fapta comisă (*nulla poena sine lege*). Legalitatea incriminării și a pedepsei reprezintă principala garanție a securității juridice a cetățeanului în raport cu dreptul penal.

În dreptul român, principiul legalității este consacrat de Constituție în art. 23 alin. (12) și prevede că „nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii” și în art. 73 alin. (3) lit. h) potrivit căruia „prin lege organică se reglementează: infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora”.

O faptă concretă poate să atragă răspunderea penală dacă poate fi încadrată în tiparul stabilit de norma de incriminare. Premisa esențială pentru examenul de tipicitate o constituie identificarea elementelor prin prisma cărora se va analiza concordanța dintre fapta comisă de inculpat și modelul descris de legiuitor în norma de incriminare. În consecință, tipicitatea reprezintă corespondența dintre fapta concret săvârșită de o persoană și modelul abstract construit de legiuitor în norma de incriminare. În speță, lipsa scopului grupului, determinată de dezincriminarea faptei în vederea căreia a fost inițiat, constituit ori a fost sprijinit, face să nu mai fie îndeplinită condiția tipicității.

Așa cum s-a arătat în doctrină (Florin Streteanu, Daniel Nițu — *Drept penal. Partea generală*. Curs universitar, vol. I, p. 264—265, Ed. Universul Juridic, București, 2014; Constantin Mitrache, Cristian Mitrache — *Drept penal român. Partea generală*, p. 48—51, Ed. Universul Juridic, București, 2014; T. Toader, M.-I. Michinici, R. Răducanu, A. Crișu-Ciocîntă, S. Rădulețu, M. Dunea — *Noul Cod penal. Comentarii pe articole*, p. 3—6, Ed. Hamangiu, 2014), această primă trăsătură a infracțiunii se constituie într-o garanție a respectării onora dintre principiile fundamentale ale dreptului penal, respectiv principiul legalității. Astfel, tipicitatea asigură în primul rând respectarea principiului legalității incriminării, căci o faptă concretă poate fi sancționată numai dacă ea se regăsește în descrierea realizată de o normă penală. În același timp, tipicitatea poate contribui la respectarea principiului minimei intervenții, căci dintre diferitele acțiuni ce se dovedesc la un moment dat antijuridice (contrare ordinii de drept), legiuitorul trebuie să le aducă în sfera dreptului penal numai pe acelea care nu pot fi prevenite eficient prin mijloacele altor ramuri de drept.

Pentru considerentele expuse se va admite sesizarea formulată de către Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, prin Încheierea din 9 februarie 2015, dată în Dosarul nr. 11.491/63/2013, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept vizând *modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal, respectiv dacă este îndeplinită condiția tipicității infracțiunii de grup infracțional organizat (sau dacă sunt întrunite elementele constitutive) atunci când pentru infracțiunea care intră în scopul grupului a intervenit dezincriminarea odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal*.

În interpretarea dispozițiilor art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal se va stabili că, în ipoteza în care, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, infracțiunea care intră în scopul grupului organizat a fost dezincriminată, nu mai este îndeplinită una dintre trăsăturile esențiale ale infracțiunii, respectiv condiția tipicității.

În consecință, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de către Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, prin Încheierea din 9 februarie 2015, dată în Dosarul nr. 11.491/63/2013, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept vizând *modalitatea de interpretare a dispozițiilor art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal, respectiv dacă este îndeplinită condiția tipicității infracțiunii de grup infracțional organizat (sau dacă sunt întrunite elementele constitutive) atunci când pentru infracțiunea care intră în scopul grupului a intervenit dezincriminarea odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal.*

În interpretarea dispozițiilor art. 367 alin. (1) și (6) din Codul penal stabilește că, în ipoteza în care, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, infracțiunea care intră în scopul grupului organizat a fost dezincriminată, nu mai este îndeplinită una dintre trăsăturile esențiale ale infracțiunii, respectiv condiția tipicității.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi, 22 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Manuela-Magdalena Dolache

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

